

Det har således været interessant at følge, hvordan mange politikere på dette område har ment, at de generelt var klogere end de faglige personer, der dagligt arbejder med at hjælpe stofmisbrugere, eller i hvert fald mere moralsk ophøjede. Jeg har kun en gang før set, hvordan en behandling i sundhedsvæsenet kan være så omstridt, og det var vedrørende screening for brystkræft.

Ellers er sandheden jo, at heroin i sin rene form, altså uden urenhederne fra pusherne, sælgerne osv., ikke er anderledes end sin syntetiske søster diamorfin, som vi dagligt bruger på de danske sygehuse. Så lad os nu gøre op med, hvilket stof vi bruger i behandlingen, og i stedet satse på at hjælpe mennesker, der har sygdomme, skader og fængselsstraffe som følge af deres livsstil. De kan gøre det i Tyskland, Schweiz, Holland og Canada, og nu kan de forhåbentlig også gøre det i Danmark.

Hvorfor siger jeg så forhåbentlig? Jo, det er, fordi det i bemærkningerne til lovforslaget samt i et svar, som jeg har fået på et § 20-spørgsmål til sundhedsministeren den 13. marts, fremgår, at man ved udmøntningen af de 10 mio. kr. plus de 60 mio. kr. i de kommende år vil bruge en generel statstilskudsmodel, der indebærer, at alle kommuner skal have andel i disse midler, uanset om de har en eneste udsat stofmisbruger med brug for heroinbehandling eller ej. Det er til trods for, at vi formentlig alle er enige om, at den målgruppe, som denne behandling skal adressere, er en forholdsvis lille gruppe, der for at kunne gennemføre behandlingen skal mødes til behandling mindst to gange hver dag året rundt, og at det er en behandling, der kræver, som det står i bemærkningerne, at den sundhedsfaglige behandling og socialfaglige støtte er omfattende.

Det siger næsten sig selv, at det nok ikke er i Jammerbugten, at en sådan behandling kan udføres. Ej heller taler meget for, at det er i denne del af Danmark, at en målgruppe bestående af stofmisbrugere, der gentagne gange ikke har kunnet profitere af behandling med metadon eller buprenorfin, befinder sig. Derfor håber jeg på, at sundhedsministeren under udvalgsbehandlingen vil se sagligt på en økonomisk model, eventuelt en refusionsmodel, der mere tilsiger, at behandling med heroin primært kommer til at foregå i regi af de større byer i Danmark, f.eks. København, Århus, Odense og Aalborg, og måske i Esbjerg.

Hvis der så måtte være enkelte stofbrugere, der i det øvrige land har brug for behandlingen,

må vi så finde ud af, at disse visiteres fra den pågældende kommune til et relevant behandlingssted. Det er jo i øvrigt sådan, det foregår med hensyn til den øvrige stofbehandling, når et relevant tilbud ikke findes inden for den enkelte kommune eller region, og det vil formentlig gøre det lettere at indsamle erfaringer med behandlingen samt sikre den faglige kvalitet.

I forslaget nævnes det, at de allerhårdest belastede stofmisbrugere, der ikke er i kontakt med behandlingssystemet i dag, falder uden for målgruppen for heroinbehandling. Det mener Socialdemokraterne at man må se på om er hensigtsmæssigt, f.eks. i forbindelse med den statusredøgørelse om behandlingens effekt, som Sundhedsstyrelsen efter planen skal afgive i 2011.

Af loven fremgår det således, at de allerhårdeste stofmisbrugere primært skal fanges i et målrettet sundhedsfagligt tilbud, som det, der blev afsat midler til i satspuljen for 2006. Med dette går jeg ud fra, at der bl.a. henføres til det sundhedscenter for stofmisbrugere, det såkaldte Dugnad Center, der snart kan åbne dørene på Vesterbro.

Og i den forbindelse vil jeg gerne understrege, at Socialdemokraterne fortsat mener, at et sådant sundhedscenter principielt skal indeholde mulighed for, at stofmisbrugere under overvågning også kan indtage deres stoffer under kontrollerede forhold.

Med disse ord kan Socialdemokraterne støtte regeringens lovforslag, men vi ser gerne en mere konkret finansieringsmodel, hvor pengene til denne behandling kommer til at følge den konkrete misbruger. Vi forventer en konstruktiv dialog med ministeren og regeringens parlamentariske flertal om dette.

Kl. 11:11

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 11:11

Sophie Løhde (V):

Så kom endelig den dag, som mange havde ventet på. Sådan sagde ordføreren i sin indledende bemærkning, og nu har jeg jo allerede i min ordførertale redegjort for, hvorfor vi i Venstre ikke har kunnet anbefale lægeordineret heroin, så længe der ikke var et sagligt beslutningsgrundlag herfor.

Men når nu ordføreren siger, at man har ventet så længe, vil jeg spørge, hvorfor Socialdemokraterne så afviste gentagne gange lægeordine-